

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 2.

V Ljubljani, dne 1. februarja 1914.

Leto 44.

Solnčno zlato ...

Oj, ve gore bele,
kdo vam dal zlato je mehko,
ki na vas zalesketalo je? —
»Solnce ljubo, ko nam v jutru
jasno vstalo je.«

Oj, ve gore bele,
ali bodete cekine
nam skovale iz zlatá,
da nakupimo si kučem,
kučem iz mehkega blága?

»Ej, pastirček, ej, pastirček,
ne boš nosil kučem mehkih,
ne zlata tvoj borni hram.
Solnce ga le posojuje,
a zvečer ga vzame nam.« —

Toda tega niso
rekle meni gore bele,
to sem v srcu mislil sam.
Gore bele le smehljale
so se mi v višavi tam.

Jož. Vandot.

V svetišču.

Pred oltarjem luč trepeče,
večna luč,
Njemu, Večnemu na čast.
In polagoma, boječe
bližam se Boгу.
In proseče zro oči.
»Daj mi,
dodeli mi, sveti Bog,

da čuvam ljubav
do Tebe jaz vedno:
v radosti, v bridkosti
in sredi nadlog! ...«
Luč izplapolá,
in žarek svetel
v obraz mi posije,
mir v dušo mi lije ...

Gnjevoš.